

ZRCADLO

**Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením
Ostrava, příspěvkové organizace, ročník IV., číslo 2., červen 2011**

Centrum pracovní výchovy:

„HORKÉ“ TRANSFORMAČNÍ TÉMA...

Opravdu žhavým tématem letošního jara v ostravském Čtyřlístku byla a stále ještě je záležitost spojená s připravovanými změnami v poskytovaných službách v naší organizaci, které vyplývají z transformačních záměrů našeho zřizovatele a jeho „Koncepce transformace sociálních služeb zajišťovaných příspěvkovými organizacemi na území města Ostrava“ a „Komunitního plánu rozvoje sociálních služeb a souvisejících aktivit ve městě Ostrava na období 2011-2014“, jež přijala Rada města Ostravy na svém zasedání v dubnu letošního roku.

Součástí těchto změn je také transformace sociálních služeb v naší organizaci, kde podle záměrů zřizovatele, města Ostravy, půjde o postupné převedení terénních a ambulantních služeb na jiné specializované poskytovatele, zatímco Čtyřlístek se bude soustřeďovat spíše na poskytování pobytových služeb.

V souladu s těmito záměry bylo rozhodnuto, že bude zrušena ambulantní služba Centra pracovní výchovy v Thomayerově ulici a po rekonstrukci budovy tohoto zařízení zde vznikne nová služba: chráněné bydlení. Se zahájením rekonstrukce se počítá v červnu příštího roku, práce mají být ukončeny v prosinci roku 2013. Město chce na projekt získat finance z evropských fondů ROP.

V současné době poskytuje Centrum pracovní výchovy ambulantní služby 33 klientům a jejich rodiče jsou se službami centra velmi spokojeni. Je proto pochopitelné, že informací o transformačních záměrech města Ostravy a připravovaném zrušení ambulantní služby Centra pracovní výchovy přijali se značnou nevolí.

Poukazují zejména na to, že jejich děti se v tomto zařízení cítí velmi dobře, postupem let se zdejší kolektiv stmelil a vytvořilo se zde téměř rodinné pouto mezi klienty a zaměstnanci zařízení. Domnívají se, že nabízená náhradní nabídka služeb současným uživatelům není adekvátní náhradou stávajících poskytovaných sociálních služeb a že v budoucnosti výrazně ovlivní kvalitu jejich života.

Nesouhlasný postoj rodičů s těmito kroky a transformačními záměry města vedl k jejich protestní petici adresované vedení města a vedení naší organizace. Letos v květnu a v červnu se uskutečnily dvě schůzky v Centru pracovní výchovy, kterých se zúčastnili zástupci Magistrátu města Ostravy, vedení Čtyřlístku, klienti Centra pracovní výchovy a jejich rodiče nebo zákonní zástupci. Představitelé města zde seznámili přítomné s budoucí podobou transformačních změn ve Čtyřlístku a poskytovanými ambulantními službami neziskových organizací na území města, které mohou současným klientům Centra pracovní výchovy nabídnout adekvátní služby.

Červnové schůzky v Centru pracovní výchovy se již zúčastnili také představitelé některých neziskových organizací, poskytujících v Ostravě ambulantní služby lidem se zdravotním postižením. Seznámili přítomné s aktuální nabídkou a možnostmi přizpůsobit se požadavkům klientů a jejich rodičů či opatrovníků, zejména pokud se jedná o provozní dobu a zabezpečení stravování.

BOHDANA RYWIKOVÁ

Ilustrační foto: *Centrum pracovní výchovy*

Události

Powiatowy Dom Pomocy Społecznej v Pogórze:

Na oslavách 50. výročí partnerské organizace

Významné jubileum – 50 let své existence – slaví v letošním roce naše partnerská organizace v Polsku, Powiatowy Dom Pomocy Społecznej v Pogórze. Jeho krásný areál se nachází v blízkosti města Skoczowa nedaleko česko-polské hranice. Na pozvání ředitele organizace, pana Krzysztofa Krzyżanowského, se oslav 50. výročí Domu Pomocy Społecznej v Pogórze v sobotu 18. června, které byly pojety opravdu ve velkém stylu, zúčastnila také malá delegace Čtyřlístku, vedená panem PhDr. Svatoplukem Aniolem.

Domov v Pogórze byl založen 15. října roku 1961 jako Ústav pro mentálně postižené ženy v někdejším zámečku majitelů panství Pogórze - rodiny Stonawských, která tento majetek nabyla v roce 1860. V zámečku našlo zprvu domov padesát mentálně postižených žen. V roce 1965 vyrostla v areálu nová budova se 150 místy a v roce 1996 byla zahájena generální rekonstrukce, spojená s proměnou stávajících objektů. Tak vznikla hlavní obytná budova, vyrostl terapeuticko rehabilitační pavilon a administrativní budova. Po správní reformě a změnách podmínek v sociálních službách dostal Ústav pro mentálně postižené ženy v Pogórze v roce 1999 nový název – Okresní dům sociální péče (Powiatowy Dom Pomocy Społecznej).

V letech 2005 – 2006 pokračovala rekonstrukce dalších budov organizace tak, aby podmínky tohoto pobytového zařízení odpovídaly vysokým nárokům standardů kvality platných v Polsku. Dnes tady nachází útulný domov s veškerým potřebným zázemím a službami celkem 152 žen s mentálním postižením ve věku od 21 do 88 let, jež potřebují celodenní péči.

Pracovníci sociální péče a terapeuté nabízejí klientkám domova pestrou škálu služeb, věnují se jim individuálně i ve skupinách. Mezi jejich úkoly patří stejně jako u nás snaha o společenskou integraci klientek.

V rámci aktivizačních činností se mohou klientky účastnit nejrůznějších pravidelných soutěží, zábav, hudebně-dramatických představení atd. Pořádají se zde návštěvy v rodinách, zájezdy, návštěvy kin, divadel a koncertů. Klientky se také v pravidelných turnusech účastní nejrůznějších rehabilitačních a sportovních pobytů.

Myslí se zde samozřejmě i na vzdělávání klientek a jejich duchovní potřeby – domov úzce spolupracuje jak s katolickou tak s evangelickou církví. V domově velmi aktivně působí také sportovní sekce nazvaná „Pogórzanki“ v rámci Speciálních olympiád Polska. Zdejší klientky jsou velmi úspěšné sportovkyně, o čemž jsme se mohli nejednou přesvědčit také na našich Třebovických olympiádách a při Vánočních turnajích ve stolním tenisu. V letech 2003 – 2010 například reprezentovaly Polsko na Světových letních a zimních hrách speciálních

olympiád v Dublinu /Irsko/ a v Naganu /Japonsko/, Světových letních hrách speciálních olympiád v Šanghaji /Čína/, Národních letních hrách speciálních olympiád v Esbjergu /Dánsko/ a v Castellonu /Španělsko/ a na Evropských letních hrách Speciálních olympiád ve Varšavě.

Není divu, že se v Pogórze měli při oslavách svého padesátiletí za čím ohlédnout, a na co být pyšní. Však také v bohatém programu, který byl v krásném zámeckém areálu připraven pod širým nebem pro četné hosty i rodiče a další příbuzné klientek, byla patrná hrdost všech nad dosaženými úspěchy domova, ale také jejich vlasti, neboť právě v té době přecházelo na Polsko předsednictví v Evropské unii. A bylo vidět, že si této pocty skutečně považují. Klientky pro tuto příležitost připravily divákům hudebně recitační pásmo, jež bylo jakousi zábavnou poznávací cestou po historických, gastronomických a kulturních zajímavostech některých zemí Evropské unie. Škoda, že u nás v Česku, se tento hrdý pocit vlastenectví a zároveň sounáležitosti ke zbytku Evropy tak trochu vytrácí...

Byl to příjemně prožitý den uprostřed přátel, kterým jsme upřímně přáli jejich zasloužené úspěchy a těšíme se na další setkání, tentokrát u nás v Ostravě.

Text: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Foto: **TOMASZ URBANIAK**

Ke snímkům na předcházející a na této straně:

Oslavy 50. výročí existence Powiatowego Domu Pomocy Społecznej, se těšily velkému zájmu jak klientek organizace a jejich rodinných příslušníků, tak četných oficiálních hostů, mezi nimiž nechyběl ani ředitel Čtyřlístku, který je partnerskou organizací tohoto domova, pan PhDr. Svatopluk Aniol, jenž přátelům v Pogórze popřál mnoho úspěchů do dalších let.

Snímek vlevo zachycuje jednu z částí slavnostního programu, jenž připravily klientky organizace na počest současného předsednictví Polska v Evropské unii. Postupně tak představily čtyři velké státy unie: Francii, Itálii, Řecko a Španělsko.

Poslankyně J. Wenigerová v ostravském Čtyřlístku

Do ostravského Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením, zavítala ve středu 29. června poslankyně Parlamentu České republiky, paní PhDr. Jaroslava Wenigerová, členka Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a členka Výboru pro sociální politiku. Ředitel Čtyřlístku, PhDr. Svatopluk Aniol, paní poslankyni informoval o aktuálních úkolech organizace, souvisejících s transformací sociálních služeb, ale také o dalších změnách a potřebách spojených se zkvalitňováním péče o děti i dospělé se zdravotním postižením, jimž Čtyřlístek nabízí své služby.

Paní poslankyně se setkala se zaměstnanci i klienty organizace a podrobně se zajímala o jejich životní podmínky. Velmi kladně hodnotila pozitivní změny, k nimž v této oblasti došlo během uplynulých dvaceti let, a to jak v oblasti kvality poskytovaných služeb, tak přístupu veřejnosti k lidem se zdravotním postižením. Čtyřlístek, který svými více než 400 klienty patří mezi největší poskytovatele sociálních služeb v Moravskoslezském kraji, může být v tomto směru velmi dobrým příkladem. Přesto je v oblasti sociálních služeb stále ještě co zlepšovat, což by měla zohlednit i připravovaná reforma sociálních služeb, na níž se paní PhDr. Jaroslava Wenigerová,

jako poslankyně a členka Výboru pro sociální politiku Poslanecké sněmovny, rovněž významně podílí.

Problematika sociálních služeb je jí velmi blízká už proto, že na počátku 90. let stála u zrodu Česko-francouzských dnů v Ostravě (dnes Evropské dny handicapu) a zasloužila se také o zásadní změny v přístupu veřejnosti k poskytovatelům sociálních služeb a jejich klientele.

Na snímku na předcházející straně: *Paní poslankyně Jaroslava Wenigerová (zprava) spolu s ředitelem Čtyřlístku PhDr. Svatoplukem Aniolem mezi klienty Domova Barevný svět.*

Byli jsme přítom:

LIDÉ LIDEM

Přehlídka sociálních služeb a souvisejících aktivit v Ostravě

Jeden z prvních letošních letních dnů, 23. červen, patřil na Masarykově náměstí v Ostravě přehlídce sociálních služeb a souvisejících aktivit, kterou zde uspořádalo statutární město Ostrava pod záštitou náměstka primátora města Ostravy, Ing. Martina Štěpánka, Ph.D. Tak, jako každoročně i v tomto roce se do přehlídky zapojil také náš Čtyřlístek.

V celodenním bohatém programu se soutěžemi pro děti i dospělé nás reprezentoval hudební soubor Rytmy, jež tvoří klienti Domova na Liščině a Domova Barevný svět. I když program našeho souboru následoval po atraktivním vystoupení dívek z občanského sdružení Vzájemné soužití, naše Rytmy sklidily zasloužené ovace publika. Přestože na pódiu jsme všichni být nemohli, hlavně z Domova Barevný svět přišlo své kamarády podpořit několik klientů. Snad nejaktivnějším fanouškem Rytmů byl Petr Laník, který vše pozorně vyfotografoval a doma pak své „fotografické úlovky“ pečlivě uložil do počítače.

Lze věřit, že celodenní program, který lidé se zdravotním postižením, ale také příslušníci městské policie nebo pracovníci Českého červeného kříže Ostravanům připravili, nejen naše klienty, ale také širokou ostravskou veřejnost opravdu zaujal a setkal se s nevšedním zájmem.

Text a foto: (rw)

Skupina Rytmy v programu Dne sociálních služeb na Masarykově náměstí sklidila zasloužený potlesk četných diváků, kteří se sem přišli podívat zcela záměrně a nebo šli jen náhodou kolem a rádi se zastavili, aby si poslechli naše „chytlavé“ rytmy....

STATEČNÍ RYTÍŘI NA NAŠÍ ZAHRADĚ

Nečekaně romantické překvapení připravily našim klientům v úterý 28. června členky dobrovolnické organizace Adra. Na jejich pozvání zavítala na zahradu Domova Barevný svět šestice studentů z Gymnázia Volgogradská z Ostravy – Zábřehu, kteří se věnují historickému šermu a založili dokonce vlastní skupinu historického šermu nazvanou „Argentis“.

Pro dychtivé publikum, malé i velké téměř ze všech zařízení Čtyřlístku, odehrála skupina srdceryvné příběhy z dávné historie, v nichž nechyběly úklady ani láska a hlavně bojové šarvátky o přízeň krásné dámy, či o rytířskou čest. Statečné rytíře jsme odměnili nadšeným potleskem, ti zvědavější si chtěli osahat také jejich zbraně - bodné i sečné, s nimiž se mnozí na vlastní oči setkali poprvé v životě. Patřili k nim třeba i klienti z 3. patra Domova Barevný svět, kteří si podobný zážitek nemohou vyzkoušet ani při multismyslové terapii snoezelen... A tak třeba Bohdanka Besedová dnes už ví, jaká je na dotek chladná ocel zbraně „sečné“.

Byla to příjemná tečka za krásným, prosluněným odpolednem, jež slibně začalo opékáním párků a zábavnými hrami pod korunami stromů... Pracovníci Adry samozřejmě moc děkujeme za to, že nám pro toto odpoledne připravily tolik příjemných zážitků.

(rw)

Studenti zábřežského gymnázia, členové skupiny Augris, předvedli našim klientům opravdu dramatické „rytířské souboje“...

Jak v Domově Barevný svět stavěli máj...

Vítání jara má v tradici českých zemí mnoho podob, stavění máje je jednou z nich. Asi proto, že je to od nás z Domova Barevný svět k Ostravici trošku z ruky, nevynášeli jsme Moranu, ale rovnou hned stavěli máj. O ten se 29. dubna postarali pracovníci oddělení výchovy spolu s pracovníky údržby. Krásný opentlený máj se zaskvěl v zahradě Domova Barevný svět, který se stal také dějištěm netradiční oslavy této události: sportovními hrami a opékáním párků.

Sluníčko nám nad míru přálo, takže všechno dopadlo na jedničku: nejen při zdolávání jednotlivých disciplín, jež „nastražila“ děvčata z rehabilitačního a z výchovného oddělení, ale také při opékání párků, které na čerstvém vzduchu chutnaly opravdu výborně. Však se o to zasloužilo i mnoho dalších pracovníků Domova Barevný svět, kteří mohli být přítom.

(rw)

Dověděli jsme se:

NĚCO O TRADICI STAVĚNÍ MÁJŮ...

V předvečer 1. května se ještě dnes vypravují chlapi do lesa, aby tu usekli co nejvyšší stromek a udělali z něj do rána staročeskou májku, tradiční symbol jara. Smrček, jedličku nebo borovici oklestí a špičku ozdobí věnci, šátky, květinami, pentlemi a fáborky. Celou noc májku bedlivě hlídají, protože by jim ji mohli přespolní podříznout a ukrást. Takovou ostudu by nikdo nepřenesl přes srdce. Kromě těchto obecních májů, které se stavějí na návsi, vztýčují někdy mládenci menší májky, vyzdobené břízky, před domy svých dívek.

Prvního května nad ránem bylo také v některých krajích zvykem vysypávat chodníčky lásky. Pěšinky z písku, vápna, pilin, otrub nebo kukuřičného šustí spojily domy zamilovaných dvojic. Mnohdy tak vyšlo najevo, co mělo některým očím zůstat utajeno a bylo "veselo".

Nejstarší známý doklad o stavění máje je z roku 1422, kdy za postavení máje dostal hoch odměnu, a to ruku děvčete. Na základě postavení máje a vzájemného slibu bylo manželství uznáno církevním soudem na Pražském hradě a dne 23. června 1422 se slavila svatba.

V první květnovou neděli obcházeli chlapi s májkou jednotlivá stavení a děvčata jim dávala dárečky. Pak se všichni sešli na návsi nebo v hostinci a májová veselice, které se kdysi říkalo Kytka, mohla začít. Organizace taneční zábavy se ale mohla ujmout i děvčata. Obešla domy s májíčkem - stromečkem na dřevěném talíři -, na který jim sousedé dávali peníze, aby bylo čím zaplatit muzikantům, za pronájem sálu i za občerstvení. Této oslavě se říkalo Věneček podle zeleného věnce, který daly dívky před hospodou přicházejícím chlapičkům. Pak je požádaly, aby věnec zavěsili nad dveře.

(rw)

Nezapomínáme na seniory Čtyřlístku

TENTOKRÁT NA VLNÁCH MÚZY THÁLIE

Také v letošním roce jsme připravili tradiční setkání s bývalými zaměstnanci naší organizace – seniory Čtyřlístku, které stále ještě pojí pevné pouto k jejich bývalému pracovišti i kolegům, s nimiž v zařízeních Čtyřlístku prožili několik společných let. Protože za současných finančních podmínek nebylo v silách organizace připravit pro toto setkání podobně bohatý program, jako v předcházejících letech, uspořádali jsme pro téměř šedesátku našich seniorů alespoň společný oběd v krásném prostředí restaurace Legend v ostravském hotelu Imperial.

Malé pozdně dopolední překvapení na ně čekalo v podobě vystoupení sólistů operety Národního divadla moravskoslezského – Evy Zbrožkové a Petra Millera, kteří našim seniorům předali symbolickou „kyticí“ slavných árií a melodií ze známých operet Emmericha Kálmána, Rudolfa Frimla a dalších skladatelů.

Ředitel organizace, pan dr. Svatopluk Aniol, seznámil přítomné se současnou situací a perspektivou organizace v příštích letech. Přijal zároveň upřímná slova chvály většiny našich senierek i seniorů, kteří vysoce ocenili fakt, že na ně jejich bývalý zaměstnavatel nezapomíná ani v této složité době.

(rw)

Na snímku zleva: Hosté letošního setkání seniorů Čtyřlístku - sólistka operety NDM Eva Zbrožková se svým kolegou Petrem Millerem a pěveckou pedagožkou Ninou Kručkovou.

POHÁDKA O ŠTĚSTÍ

Byl jednou jeden chlapec. Sudičky nad jeho kolébkou daly mu do vínku nelehký osud. Chlapec mluvil zvláštní řečí. Nemohl si s každým jednoduše popovídat, i když moc chtěl. Jeho řeč nebyla slyšet, byla jen vidět. A k tomu všemu, jak šel čas, ztratil se mu v širém světě nejprve táta, a po čase i máma. Chlapci se nežilo lehce. Bez rodičů bloudil světem osamělý a ztracený. Kolem něj bylo mnoho lidí, ale málokdo mu rozuměl. Dobře popovídat si mohl jenom s několika z nich.

Jednoho dne chlapec na své pouti potkal kouzelnici, která mu řekla: „Chlapče, znám tvou babičku a vím, kde žije. Tvá babička se o tobě brzy dozví a jednoho dne se šťastně potkáte. Vím, že nemáš mámu a tátu, ale budeš mít babičku.“

Jak kouzelnice řekla, tak se i stalo. Jednoho dne se babička objevila tam, kde chlapec přebýval, a odvedla si ho k sobě domů, na návštěvu. Od té chvíle měl chlapec pocit, že má někde kousek svého domova, svou rodinu, že někomu patří, tak jak to děti potřebují. Vlastně – měl domovy dva. Ten jeden, kde bydlel se spoustou tet, kluků a holek, a ten nový, kde bydlela jeho babička. Chlapec od té doby pookřál, rozzářil se.

Ale to ještě nebylo všechno. Za čas potkal na své pouti životem vílu. Víla mu řekla: „Našla jsem pro tebe místo, kde bys měl spoustu kamarádů, kteří mluví tvou řečí. Budeš si s nimi dobře rozumět a povídat si spolu budete moci od rána až do večera! Musím se ale ještě zeptat krále všech vil, jestli tě za nimi odveze!“

Když víla prosila krále o tuto službu, vládce hned pochopil, že víla prosí o dobrou věc a souhlasil. A tak chlapce podruhé potkalo štěstí...

P. S. Ještě, že hodné kouzelnice, dobré víly a moudří králové stále existují. A dobro alespoň občas vítězí...

LENKA ČERNIKOVSKÁ

RADOST Z CANISTERAPIE

„Není snad zvířete, kterého bychom znali lépe než psa, kterého bychom více milovali, a kterému bychom více důvěřovali. (...) Léčebné účinky života se psem nejsou objevem moderní psychologie, lidé je znají již tisíce let.“

Dr. Nicholas J. Saunders

Canisterapií se rozumí léčebný kontakt psa a člověka. Nechápejme však canisterapii jako léčbu ve smyslu využívání tkání nebo orgánů psů. Jde totiž o pozitivní působení přítomnosti psa na zdraví člověka. Poměrně málo se ví, že canisterapii mohou vykonávat psi jakéhokoliv plemene, třeba i kříženci, pod dohledem trénovaných cvičitelů.

Také klienti 3. patra Domova Barevný svět mohli využít díky sponzorskému daru členů ODS v Ostravě-Třebovicích možnost zúčastnit se ukázkových hodin canisterapie, které pro naše klienty uspořádalo občanské sdružení DOGMA. Paní Andrea Macháčková se svými pejsky ochotně a profesionálně věnovala několik dnů našim klientům.

Dne 12. května navštívila se svými čtyřnohými pomocníky rodinku B v třetím patře Domova Barevný svět. Všichni její obyvatelé si mohli vyzkoušet možnost bezprostředního kontaktu s huňatým novofundlandanem Flíčkem a kernterierem Ginem. U některých klientů byl zpočátku patrný strach a obava z tohoto pro ně prvního setkání se psy. Ti odvážnější pak měli možnost pejska si nejen pohladit a pomazlit se s ním, ale také si na něj lehnout (to se týkalo hlavně mohutného Flíčka) a třeba se nechat pejskem i přátelsky olíznout. Pejsci v následujících květnových dnech postupně navštívili také ostatní rodinky tohoto patra.

Ukázalo se, že canisterapie byla pro naše zdravotně těžce postižené klienty vítaným zpestřením jejich každodenního života. V přítomnosti psů se příjemně uvolnili, byli klidní a šťastní a dotyk huňaté psí srsti jim přinášel opravdovou radost.

Text a foto: **DAGMAR KUBISOVÁ**
Domov Barevný svět

Je to jen maličkost...?

Slunečné ráno 17. května. Za okny správy organizace rachotí sbíječky, že člověk neslyší vlastní slova a nejráději by utekl. První myšlenka: To zase bude den! Ale pak při podrobnějším vizuálním zkoumání zjišťují, že místo, kde rachotí sbíječky je právě tím místem, kde byl rozbítý nájezd na chodník, umožňující imobilním klientům přístup do onoho pěkného parčíku před budovou správy Čtyřlístku a zároveň Domova Barevný svět. Rozbitý nájezd s prasklinou a prohlubní, věčně plnou bláta a vody. Nechce se mi věřit... že by to skutečně přijeli opravit, nebo je jen přání otcem myšlenky? Pokradmu pozoruji zvědavě postup práce... Druhý den ráno jsou tu již méně hluční asfaltěři a dílo se rýsuje v pevných obrysech. Někdy stačí málo. Jeden telefonát, trochu ochoty a pochopení, trochu fortelu a toho asfaltu, a někomu z našich klientů se o kousíček rozšíří svět, životní prostor, ve kterém tráví své dny... Já vím, je to jen maličkost. Ale právě maličkosti hrají někdy důležitou úlohu v celkovém barevném vyznění mozaiky života.

LENKA ČERNIKOVSKÁ
psycholožka organizace

Ukázka boje o pevnost

V pátek 20. května 2011 navštívili klienti z Domova na Liščině areál československého opevnění v Hlučíně – Darkovičkách, kde se uskutečnila ukázka boje o pevnost z doby druhé světové války.

Užili si řadu atraktivních ukázek vojenské techniky – k vidění byly vrtulníky, kolový obrněný transportér, prohlédli si výzbroj a výstroj Armády ČR. Velice zajímavá byla ukázka výcviku služebních psů při zadržení pachatele a naši klienti také nadšeně sledovali ukázku bojového umění vojáků „MUSADO“.

V areálu nechyběly ani stánky s občerstvením, které všichni v tomto krásném, téměř letním dni také rádi využili. Už se těší na další ročník této vzpomínkové akce.

ZDEŇKA SKLENÁŘOVÁ
Domov na Liščině

Nevlídné počasí nevadí...

Začátkem května naše parta z Centra pracovní činnosti opět vyrazila do Ozdravného centra Čtyřlístku ve Frýdlantu nad Ostravicí – Pstruží. Už jsme se moc těšili. Nálada byla výborná, jenom počasí nám příliš nepřálo, bylo chladno. Ale my jsme si to užili i tak. Vyšly nám všechny naše plány, a kromě různých zábavných her jsme si stihli zahrát i bowling, kuželky, vyšli jsme si do města a také na túru kolem řeky Ostravice, navštívili bazén, opekli párky, zazpívali si... Bylo nám prostě krásně a už teď se těšíme na další pobyt.

Kolektiv klientů a pracovníků Centra pracovní činnosti

Kde nuda nemá místo

V týdnu od 9. do 13. května 2011 jsme opět pobývali v Ozdravném centru Čtyřlístku ve Frýdlantu nad Ostravicí. Přestože tento termín byl naplánován dávno předem, počasí nám přálo, jako bychom si je objednali na celý týden. Když jsme si naplánovali výlet, bylo lehce pod mráčkem a trochu foukalo. To proto, abychom zvládli túru bez přidružených úžehů a úpalů. A když jsme si naplánovali maličké lenošení na zahradě kolem chaty, sluníčko hrálo tak, že jsme měli obavu, aby nám vystačil opalovací krém na celý zbytek pobytu. No, co vám budeme povídat, byla to prostě paráda.

V pondělí, po příjezdu na chatu, jsme s pomocí vychovatelů vybalili věci a ubytovali se na pokojích. Ne, že by nám maminka nenabíhala pořádnou svačinu, ale všichni jsme se už těšili, co dobrého nám paní kuchařka připraví k obědu. A po výborném obědě bývá co??? No přece odpolední odpočinek, aby se tělo připravilo na delší vycházku do okolí.

Ta opravdu stála za to. Na louce za chatou se pásly krávy, kousek dál jsme viděli stádo oveček a dokonce jednu hnědou kozu. Pro nás z města, kde potkáme občas psa nebo kočku, to byl opravdový zážitek. Cestou jsme poznávali stromy a znali jsme názvy i nějaké té rostliny. Večer jsme si trochu zatancovali na diskotéce a honem do postýlek, protože nás čeká další den, plný zážitků.

V úterý jsme vyrazili na nákupy do Frýdlantu nad Ostravicí. Určitě dokážete pochopit, že bylo potřeba doplnit zásobu kofoly, brambůrek, oplatků a dalších důležitých věcí, bez kterých se dnešní mladý člověk obejde jen stěží. Naštěstí nám rodiče poskytli dostatek peněz a my je za to máme rádi. Proto se

mezi námi nenašel nikdo, kdo by na mamku s taťkou zapomněl a nekoupil jim malý dáreček. Ale teď už musíme šetřit, protože je teprve úterý a nás ještě čeká návštěva pizzerie a akce, na kterou jsme se všichni moc těšili. Jste zvědaví, jaká to byla?

Naše vychovatelky totiž objevily malou lesní restauraci s názvem Letohrádek, která stojí kousek pod chatou a u ní v překrásné zahradě s jezírkem a fontánkami se ukrývá minigolf. Měli jsme z toho trochu obavu, protože nikdo z nás předtím minigolf nehrál, ale protože jsme šikulové, nebyl to pro nás moc velký problém. První údery golfovou holí vedly sice zcela opačným směrem, než jsme původně zamýšleli, ale při dalších, dobře mířených pokusech již našel míček svůj cíl: malou jamku, ukrytou až na samém konci hracího pole. Je však třeba říci, že někomu se dařilo lépe, někomu hůře. Někteří

z nás prošli všemi hracími stanovišti, od nejjednodušších jamek až po ty složité, se suverénním přehledem, jiní zase zápasili s holí a zdálo se, že golfová hůl, míček a ruka hráče se nikdy nedokáží domluvit. Při některých úderech se zdálo, i když byla chata poměrně daleko, že míček si k ní cestu najde. Dokážete si představit, jakou jsme si užili legraci?

V tomto duchu se nám podařilo prožít celý týden. Spoustu zábavy jsme si užili nejen na zahradě chaty při různých hrách a soutěžích, ale také při zdolávání vrcholu Ondřejníku nebo při procházkách lesem. Ale nějakým pátečním odjezdem do Ostravy to zdaleka nekončí. My z Centra pracovní výchovy v červnu jedeme zase. Samozřejmě už jsme vymysleli spoustu dalších úžasných akcí, o tom není pochyb...

Text a foto: RENATA KUPČOVÁ
a kolektiv klientů Centra pracovní výchovy

Trampský den v Domově Beruška

Je všeobecně známo, že děti dnes znají slona či žirafu, ale krávu zblízka nikdy neviděly. Že pravidelně létají letadlem, ale vlakem ještě necestovaly. Že trávívají volné dny u moře, ale nevědí, co je trampování. A právě takové „trampské odpoledne“ se jim snažila přiblížit kolegyně Renata Blašíková. My, ostatní pracovníci, jsme jí pomáhali, a tak měly všechny děti, které toho odpoledne byly v Berušce, o zábavu postaráno.

Základem všeho byla vlajka osady Beruška, jež zavlála nad pískovištěm. K tomu se přidružily tóny kytary, malebný zpěv a divoké rytmy bubínků... Odpoledne provázely i pestré soutěže, ve kterých děti prokazovaly svou zručnost. Ale co naše malé trampy nadchlo snad nejvíce? Zcela určitě grilované špekáčky!!! Ona opojná směs chutí a vůní, kouř a „polní podmínky“ během stolování, to je to, co nám všem utkvělo v myslích snad nejvíce.

Odpoledne se vydařilo: přálo nám počasí a částečně improvizovaná zábava naprosto splnila veškerá očekávání. Děti byly příjemně uondané, umolousané a navýsost spokojené. O to nám všem bezesporu šlo!

MARTIN POBOŘIL
Domov Beruška

Takhle nějak může vypadat „obyčejný“ neobyčejný trampský den v našem Domově Beruška... Není to zajímavá inspirace?

NOC SNŮ V OSTRAVSKÉ ZOO

Téměř „do roka a do dne“ od té poslední, se uskutečnila letošní Noc snů v Zoologické zahradě Ostrava, která nám již popáté nabídla možnost prožít jeden krásný červnový večer mezi exotickými zvířátky. Do jejich „kůže“ jsme se mohli opět vpravit hned po příchodu a slavnostním uvítání za branami zahrady.

Pak už nás čekalo jedno překvapení za druhým a bylo skvělé, že některá zvířátka jsme si mohli pohladit (nebo také potěžkat). Ti nejdovádčivější si dokonce vyzkoušeli dotyk s hadí kůží. A na koho jsme se těšili nejvíce? Samozřejmě na nejčerstvější přírůstek v pavilonu slonů – krásnou sloní slečnu, která se má čile k světu, i když dosud nemá jméno.

Naše letošní dobrodružné putování zoologickou zahradou se symbolicky uzavřelo u výběhu žiraf, jež nás okouzly krásnými očima, ale i přítulností a zájmem. Kdo by odolal!

Ani letos nikdo neodcházel z Noci snů zklamán, možná i díky tomu, že nám byla příroda (a počasí!) tak nakloněna. To se nám pak sladce spalo!

(rw)

MENTAL POWER PRAGUE FILM FESTIVAL

aneb Naše happy endy jsou ze života!

V prvních červnových dnech se v Praze odehrál již pátý ročník mezinárodního filmového festivalu (ne)herců s mentálním a kombinovaným postižením, jehož pořadatelem je pražské občanské sdružení Hendaver. Hlavní myšlenkou Mental Power Prague Film Festivalu je vytvořit podmínky pro uměleckou seberealizaci lidí s postižením a podílet se tak na jejich duševním rozvoji. Jak uvádějí organizátoři, „festival maže hranice, které by jinak stály handicapovaným v cestě do světa aktivní umělecké činnosti. Vymezuje zcela ojedinělý, nový prostor pro vlastní vyjádření.“

Festival vznikl proto, aby pomohl těmto lidem vybočit z kolejí všedního života a umožnil jim zažít chvíle slávy a umělecké tvorby. Jde o projekt ojedinělý, který se dosud v takovém rozsahu koná pouze v České republice. Přivádí postižené (ne)herce před filmovou kameru, na stříbrné plátno a odtud na červený koberec slávy. Slavnostní chvíle pak vrcholí nominacemi, především cen za promítané filmy a autogramiádou.

Čtyřlístek se letošního festivalu Mental Power, jenž se uskutečnil ve dnech od 2. do 4. června v Divadle Palace v Praze na Václavském náměstí, zúčastnil podruhé, tentokrát soutěžně. Festival jsme obeslali filmovým dílkem v režii paní Marcely Štěpánové, pracovnice v sociálních službách Domova Barevný svět, která podle vlastního scénáře (ve spolupráci se svou kolegyní, paní Andreou Řeháčkovou) natočila s klienty naší organizace úsměvné filmové dílko nazvané „Adélka v říši divů“ (viz minulé číslo Zrcadla).

Film mohl vzniknout především díky sponzorské podpoře společnosti HPF Clean. V hlavních rolích zazářily Adélka Sadílková, Karla Foltová a Maruška Horváthová, ale svou hereckou příležitost dostali i muži: Pepa Kovář a František Kuliš z Podporovaného samostatného bydlení. Pětice protagonistek filmu se pak zúčastnila i samotného festivalu, kde mohla na vlastní kůži zažít „dotek slávy“: projít se po červeném koberci spolu s dalšími slavnými osobnostmi festivalu, k nimž tradičně patří herečky Eva Holubová, Tatjana Vilhelmová nebo herec Jaroslav Dušek a řada dalších, a na autogramiádě rozdávat fanouškům své fotografie...

Žádnou z festivalových cen jsme sice letos nezískali, ale to nevadí. Možná příště.

Na tuto pražskou událost letos poprvé navázaly Ozvěny festivalu Mental Power Ostrava 2011, které se uskutečnily ve středu 8. června v kině Vesmír a na Jiráskově náměstí v Ostravě. Ke smůle jejich organizátorů – občanského sdružení Kulturní Ostrava a agentury Pas de Théâtre s. r. o. (pořadatele Shakespeareovských slavností v Ostravě) a především diváků z celé Ostravy a okolí, se bohužel filmové projekce v kině Vesmír z technických důvodů neuskutečnily. Veřejnost pravděpodobně příliš neoslavily ani projekce ve velkoplošném stanu na Jiráskově náměstí, neboť zde nebyly vytvořeny takové světelné podmínky, jež by umožňovaly lepší divácký zážitek návštěvníkům, což byla samozřejmě škoda, neboť mnohé z promítaných snímků by určitě zaujaly a našly své publikum. Ostravské ozvěny Mental Power pak vyvrcholily slavnostním večerem v multižánrovém kulturním centru Cooltour na Černé louce, kde byly uvedeny dva vítězné filmy letošního 5. ročníku Mezinárodního festivalu Mental Power a součástí večera byl také koncert skupiny The Tap Tap a výstava fotografií z předešlých ročníků Mental Power Prague Film Festival.

BOHDANA RYWIKOVÁ

Foto: ANDREA ŘEHÁČKOVÁ

Snímky zachycují oficiální chvíle i momenty v „zákulisí“ (Marie Horváthová s jedním z festivalových hostů) letošního festivalu Mental Power Prague Film Festival...

TANEČNÍ HODINA S BÍLOU HOLUBICÍ

Tělocvična Domova Barevný svět zaplněná dychtivými tanečníky i diváky – takové překvapení čekalo 31. května na trojici žen z občanského sdružení Bílá holubice, choreografku a tanečnici Terezu Vejsadovou, herečku Divadla loutek Ostrava Lenku Sedláčkovou a produkční občanského sdružení Bílá holubice Ivanu Martákovou, které přišly mezi naše klienty, aby s nimi prožily jednu ukázkovou hodinu tance. Netrvalo to ani chvíličku a hudebním rytmem podleli téměř všichni, ať již na parketu, nebo v hledišti. Děvčata i chlapci byli nadšení a tanečnice z Bílé holubice se radovaly z jejich zájmu.

Jejich „hodiny tance“ pro naše klienty by se (snad) měly stát od letošního podzimu pravidelností, pokud se najde náhrada za choreografku Terezu Vejsadovou, která od nové divadelní sezony přesídluje do Polska. Občanské sdružení Bílá holubice se soustřeďuje na podporu umělecké a sociální integrace lidí se zdravotním postižením a jeho hlavním posláním jsou aktivity spojené s integrací dětí a mladých lidí se zdravotním handicapem prostřednictvím spolupráce s profesionálními umělci.

Občanské sdružení Bílá holubice vzniklo před pěti lety při Múzické škole v Ostravě a tvořili je mladí lidé se zdravotním postižením, kteří navštěvovali tuto školu, a jejich rodiče. Postupně se přidávali další. Od samého počátku si sdružení vytklo jako hlavní poslání „*aktivity spojené s integrací dětí a mladých lidí s tělesným handicapem prostřednictvím spolupráce s profesionálními umělci.*“ Členové sdružení se věnují výrazovému tanci, který pro ně představuje způsob, jak smysluplně využít volný čas, ale zároveň jim také napomáhá k sociálnímu začlenění do společnosti.

V uplynulých několika letech zde vznikly zajímavé taneční projekty jako „Bolero“ a „Mezi námi“, oceněné Cenou hejtmana Moravskoslezského kraje, jimiž tanečníci z Bílé holubice reprezentovali své město v roce 2007 na festivalech Otevřená náruč v Národním divadle v Praze a ve stejném roce také na Evropských dnech handicapu v Ostravě. V roce 2009 vzniklo představení Labutí sen o duši jako poselství všem, kteří handicap považují za cosi, co je nutné skrývat. Bylo poctou rodičům, věnujícím svým dětem s postižením velkou lásku a sílu, ale také

oslavou samotných dětí, jež jsou navzdory těžkému tělesnému postižení schopny předávat radost a víru v dobro. V současné době vzniká v Bílé holubici nový tanečně dramatický projekt „Duše, tělo a ostatní“, jenž by měl propojit pohybové vyjádření s výtvarným a dramatickým uměním za účasti profesionálů.

„V Bílé holubici vznikají projekty, jimiž se představujeme veřejnosti a zároveň také něco dáváme lidem, kterým život něco vzal. Setkávám se s různými reakcemi. Jak negativními, tak pozitivními. Ale na tom asi nic nezměním. Důležité podle mě je to, že mnoho lidí si při těchto představeních uvědomí svůj vlastní život, to, co je nám dáno a čeho si mnohdy až tak nevážíme,“ říká choreografka souboru Tereza Vejsadová.

Není pochyb o tom, že i tanec pomáhá lidem s handicapem k sociálnímu začlenění do společnosti a zároveň jim nabízí vítanou příležitost, jak využít volný čas.

Text a foto: BOHDANA RYWIKOVÁ

Hrajeme do tmy...

V rámci spolupráce s Knihovnou města Ostravy jsme 11. května 2011 přijali pozvání na koncert nevidomých žáků Múzické školy z Ostravy – Mariánských Hor. Koncert se uskutečnil v hudebním oddělení Knihovny. Úvodním slovem nás provázela vedoucí půjčovny pro dospělé paní Miroslava Mikušková. Na klavír, zobcové flétny a elektronické varhany nám žáci zahráli skladby různých hudebních žánrů.

Protože se v Domově na Liščině zabýváme muzikoterapií, vystoupení žáků se zdravotním postižením se pro nás stalo určitou inspirací. Obdivujeme jejich houževnatost a pílí a přejeme jim hodně zdaru do jejich další tvůrčí práce.

LIBUŠE GAJDOVÁ
Domov na Liščině

OŘÍŠEK MÁ TALENT

Nevím, jestli „oříšek má talent“, tak se ona soutěž jmenovala. Ale lze najít souvislost v tom, že může být někdy oříšek v člověku: jeho talent ,

Paní učitelky zkoušejí s žáky leccaké dovednosti

jeho nadání. Jde zkrátka o to, objevit jeho silnou stránku. Možná proto je oříšek v názvu soutěže. Anebo je to z úplně jiného důvodu...

a tak se jim často může přihodit, že při kutání schopností v žákovi narazí na skrytou hříbnu i tam, kde se nadání nenachází právě v oblasti „základních kamenů vzdělávání“ - v matematice, psaní, čtení nebo gramatice. Pak je ovšem radost pohledět, jak žáci, moření triviem vzdělání pookřejí, když mohou paní učitelce a všem kolem ukázat, že sice nesečtou 7 a 8 bez kalkulačky (s tou jim to jde bravurně), ale v tanečním pohybu, zpěvu, recitaci, kreslení, modelování nebo ve hře na hudební nástroj jim to jde báječně a s radostí. Proto je tato soutěž předmětem těšení i zdrojem napětí, těsně před vystoupením mnozí zúčastnění bojují s trémou, obávají se, jak uspějí, zda nezklamou své blízké a často nemohou onoho rána dospat...

Z Domova Barevný svět jsme měli v městském kole soutěže „Oříšek má talent“, která se uskutečnila 25. května letošního roku v Základní škole Těšínská, hned tři „želízka v ohni“: Tomáš Lohutín předvedl své umění skládání puzzle na čas, Patricie Balážová zase svou schopnost výborně sestavovat zdánlivě nesouvisející slova do souvislých vět, popsat návštěvu akce a pak to celé sama přečíst a Petra Hamroziová zazářila v disciplíně moderní tanec. Chyběl ještě Kamil Mitáš (pěvecké vystoupení), který byl téhož dne „zlanáren“ jinam - do soutěže plavecké, a Daniel Toráč (hra na africký buben), který mezi školním a městským kolem přesídlil do opavské školy pro žáky s vadami zraku. Kromě zmíněných disciplín se v soutěži objevil také talent

fotografický, keramický, kreslířský, básnický... Zkrátka soutěž to byla opravdu multidisciplinární.

Vše se odehrávalo v tělocvičně, za účasti žáků, učitelů školy a hostů. V porotě zasedla kromě dalších členů také naše paní Jarmila Čížová, vychovatelka z Domova Barevný svět. Ale přesto si myslím, že jsme protekci věru nepotřebovali! Trojice našich soutěžících získala diplomy a věcné ceny za umístění na druhém, třetím a čtvrtém místě. O přestávce byli všichni přítomní pohoštěni domácími zákusky, kávou a čajem. Všem se nám líbila výzdoba tělocvičny a překvapily výstřely barevných konfet, jež zavířily vzduchem a v okamžiku se snášely na soutěžící. Avšak zdaleka největší odměnou, jak se domnívám, byla pro soutěžící následná zábava, kterou přijel rozproutit pan Tomino se slečnou Wendy. Na podlahu tělocvičny rozprostřeli tak velký pruh papíru, aby se k němu vešli snad všichni žáci školy, a také zajistili, aby nikomu nechyběly pastelky na kreslení. Pan Tomino zkoumal, jestli žáci školy znají a umějí nakreslit nějaké ovoce... Žáci trochu pomohli s nápady jemu, a když nevěděli oni, poradil jim pro změnu zase pan Tomino. A tak všichni, opravdu všichni dohromady kreslili na společný velký papír, který byl najednou jako bohatý stůl prostřený pestrobarevným ovocem. Dalším bodem programu byla zábava s tancem a se zpěvem, protože texty písniček byly mnohým žákům známé. Není to fráze, když napíšu, že tváře účastníků v závěru akce zářily štěstím.

Text a foto: **LENKA ČERNIKOVSKÁ**

DIVADLO KOŠATKA OPĚT NAŠÍM HOSTEM

Rok s rokem se opět sešel, přiblížil se Den dětí a s ním milá „nadiłka“ dětského Divadelního souboru Košatka ze Staré Vsi nad Ondřejnicí, který je již několik let pravidelným hostem těchto dnů ve Čtyřlístku. Tělocvična Domova Barevný svět se v neděli 5. června zaplnila malými i velkými diváky z Domova Beruška i z DBS, dychtivě očekávajících čertovskou pohádku o divoké Káče, kterou si do pekla odnesl jeden popletený čert.

Pekelnou chásku letos obohatila rohatá drobotina – holčičky a kluci z mateřské školy ve Staré Vsi. Stejně jako v předcházejících letech i tentokrát si všichni dali opravdu záležet: maminky školáků opět vyrobily nádherné kostýmy, tatínci se tužili s důmyslnými kulisami a hasiči ze Staré Vsi pak potřebné rekvizity dopravili do Čtyřlístku.

Díky tomuto spojenému úsilí jsme mohli se zatajeným dechem sledovat známou pohádku, v níž měl čert odnést do pekla zlou kněžnu, ale místo toho upadl do tenat tancechtivé Káči a tím pěkně zamotal hlavu samotnému Luciferovi. Naštěstí to všechno vyřešil pasáček Ondra, který Káču z pekla vysvobodil a čert mohl potrestat tu pravou „zlou duši“.

Pod režijním vedením paní učitelky Evy Chvostkové se děti opravdu snažily. S některými dětskými herci a herečkami z Košatky jsme se setkali již v loňském roce, „nováčci“ přece jenom trochu zápasili s trémou, ale to nic neubralo na bezprostředním kouzlu sehrané pohádky.

Příjemnou tečkou za pohádkovým nedělním odpolednem byly dárky, krásné plyšové hračky, jež děti z Košatky nakonec svým vděčným divákům ze Čtyřlístku rozdaly...

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Na snímku: *Jeden z nejmenších protagonistů veselé pohádky Čert a Káča, kterou pro nás uvedlo Divadlo Košatka.*

Skřítek není jen pohádková postava...

Amatérské divadlo Skřítek v Havířově nám v neděli 22. května 2011 nabídlo návštěvu divadelního představení pod názvem „No tak, děcka!“, které se odehrálo v havířovském Domě kultury.

Tato komediální hra, představující život lidí v domově pro seniory, vzpomínajících na své mládí, byla plná humoru, ale zároveň nutila diváky k zamyšlení nad tím, jak život rychle plyne...

Představení se všem líbilo a ještě dlouho poté jsme si o něm vyprávěli. Díky této divadelní hře se také naši klienti mohli alespoň na chvíli vrátit do dětských let.

**NICOL BURŽÁKOVÁ
a MARIE HERÁKOVÁ**

Domov na Liščině

V KNIHOVNĚ O ČTYŘLÍSTKU

Pobočka Knihovny města Ostravy v Ostravě-Michálkovicích plní v tomto obvodu funkci skutečného kulturního centra. Zdejší dvě knihovnice, paní Ivana Kalwarová a Naďa Zagorová, zde pravidelně organizují výstavy výtvarného umění, koncerty, besedy s umělci, ale i se zajímavými lidmi, kteří mají blízko nejen ke světu knih a velké literatury.

Ve dnech od 3. do 31. května našly své místo ve výstavních prostorách knihovny také rukodělné práce, keramika a šperky našich klientů z Centra pracovní činnosti, Domova na Liščině a ergodilny rehabilitačního oddělení, které se od samého počátku těšily značné pozornosti návštěvníků knihovny. Ti si už dávno zvykli, že ve vlídných prostorách knihovny se mohou nejen ponořit do četby knih a časopisů, ale také na to, že tady vždycky najdou něco pěkného, čím mohou potěšit své přátele a blízké. O rukodělné práce ze Čtyřlístku byl zájem tak velký, že jsme ji ani nestačili doplňovat novými a novými výrobky našich klientů.

U příležitosti této výstavy se ve středu 18. května uskutečnila beseda o Čtyřlístku s žáky Základní školy v Ostravě-Michálkovicích.

Pro pětadvacet děvčat a kluků ze šesté třídy jsme připravili filmový dokument, jenž jim představil život našich klientů v jednotlivých zařízeních Čtyřlístku, filmovou pohádku Ilonky Homolové „Les“ a závěr besedy patřil ukázkám z loňského ročníku koncertu Všechny barvy duhy.

Ukázalo se, že žáci školy patří k pozorným posluchačům i divákům. Živě se zajímali zejména o koncert Všechny barvy duhy a zaujalo je, co všechno lidé se zdravotním postižením dokáží. Samozřejmě, že se ptali třeba i na to, jak přijímají známí zpěváci pozvání do těchto koncertů a nebo zda zpívají opravdu bez nároku na honorář.

Opravdové překvapení přišlo až nakonec, když paní učitelka prozradila, že děti sice přišly na besedu o Čtyřlístku, ale ve škole jim řekli, že se jedná o populární dětský komiksový

časopis... Mišpulín ani Fifinka na ně sice nečekali, ale zdálo se, že beseda je přesto nezklamala. Možná jim přinesla i něco nového a zajímavého, navíc z jiného než kresleného světa.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Výstavy Čtyřlístku: Galerie i knihovny

■ Dvě různá prostředí, dvě různé výstavy. Tak by se daly vystihnout expozice, které byly na počátku května otevřeny v Galerii U chemiků a v michálkovické pobočce Knihovny města Ostravy. V Galerii U chemiků Střední průmyslové školy chemické Akademie Heyrovského a gymnázia v Ostravě-Zábřehu jsme se představili již pojednácté výstavou „Kdo jsme a co všechno umíme“. Kresby a malby dětí a dospělých z pěti zařízení Čtyřlístku doplnily rukodělné výrobky klientů Centra pracovní výchovy a Stacionáře Třebovice. Stejně jako všechny předcházející výstavy pod tímto názvem i ta nejnovější se návštěvníkům výstavní síně velmi líbila. Totéž lze říci o prodejní výstavě „Čtyřlístek se vrací“ v knihovně v Ostravě-Michálkovicích, kde se klienti Centra pracovní činnosti, Domova na Liščině a Rehabilitace představili výhradně svými rukodělnými pracemi ze dřeva, textilu a proutí, šperky a keramikou. Mezi návštěvníky knihovny se výstava těšila takovému zájmu, že jsme ji museli po prvním otevřeném týdnu doplnit dalšími výrobky. Mnozí prý se do knihovny opakovaně vrací ne kvůli zapůjčení knížek, ale proto, aby se potěšili drobnými předměty, vyrobenými našimi klienty, jež se s oblibou nakupují jako dárky přátelům a blízkým.

■ V Knihovně města Ostravy na Fifejdách je od pondělí 4. července 2011 k vidění výstava výtvarných prací klientů Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava. Do krásných výstavních prostor této knihovny se výtvarné práce lidí s mentálním a tělesným postižením z ostravského Čtyřlístku vracejí v prázdninových měsících pravidelně již několik let. Ta letošní je nazvaná Barevné letní snění a zcela vystihuje náladu i náměty jednotlivých obrazů, které vznikaly během letošního roku v kreativním ateliéru Čtyřlístku v rámci arteterapií klientů. Pro mnohé z nich je možnost malby nebo kresby vítaným prostředkem vyjádření vlastních tužeb a pocitů, někteří klienti Čtyřlístku v tomto směru dosahují pozoruhodných výsledků a pravidelně se zúčastňují kolektivních výstav, které ostravský Čtyřlístek pořádá každoročně v nejrůznějších výstavních prostorách a galeriích města Ostravy. Výstava Barevné letní snění v pobočce Knihovny města Ostravy v ul. Jiřího Trnky 10 v Ostravě – Fifejdách potrvá do konce srpna letošního roku.

■ V Galerii Ametyst bude v pondělí 25. července zahájena tradiční výstava výtvarných prací klientů Čtyřlístku. Kolekce více než dvaceti obrazů, které se v letošním roce zrodily v kreativním ateliéru Domova na Liščině, vznikla převážně v technice akrylu a námětově zahrnuje širokou škálu témat, od přírodních motivů a figurálních výjevů až po fantazijní práce, v nichž si autoři pohrávají s barvami a tvary.

(rw)

SPORT

Sportovní klub HIP - HOP Vítkovice:

Opět zlatí a ověnění medailemi!

Protože celý rok pilně trénujeme na nejrůznější závody v plavání a v bocce, zúčastnili jsme 17. května letošního roku Regionální speciální olympiády v Šumperku. Cesta do Šumperka byla dlouhá, počasí nám však naštěstí přálo, byl nádherný výhled na podhůří Jeseníků i televizní vysílač Praděd.

Po příjezdu na místo setkání nás čekala registrace závodníků dle sportovních disciplín. Po malé procházce okolím jsme byli naladěni na skvělé sportovní výkony. Pomohla nám k tomu také výborná organizace pořadatelů a bojovnost ostatních závodníků. Po slavnostním zahájení a složení slibu sportovců, jsme se přemístili na jednotlivá stanoviště. I přes silnou konkurenci jsme se pustili do závodění s plnou vervou. Po ukrutném a dlouhém boji s ostatními týmy v bocce jsme získali zlaté medaile!

Naše družstvo plavců také nelenilo a plavalo „o sto šest“. Výkony našich borců předčily původní očekávání a máme z toho opravdu velikou radost. Získali jsme celkem 9 medailí v plavání, a to: Jakub Kaňok – 2. místo za 25 m a 3. místo za 50 m v plaveckém stylu „prsa“; Vašek Nocar – 3. místo za 50 m ve stejném plaveckém

stylu, Jan Zavřel – 1. místo za 50 m ve volném plaveckém stylu; Tomáš Syryčanský – 5. místo za 25 m ve volném plaveckém stylu; Jan Zezulka – 2. místo za 25 m a 3. místo za 50 m v plaveckém stylu „prsa“, Martin Rous – 2. místo za 25 m a 3. místo za 50 m ve volném plaveckém stylu. Gratulujeme a přejeme Sportu zdar!

**Klienti a zaměstnanci
Centra pracovní výchovy**

JAKÝ BYL LETOŠNÍ JUBILEJNÍ X. ROČNÍK TŘEBOVICKÉ OLYMPIÁDY

Po dvou letech smůly, doprovázených deštivým počasím, vysvitlo ve středu 11. května nad Stacionářem Třebovice teplé májové sluníčko a celý areál zahrady i přilehlého parku se rozzářil pestrobarevnými sportovními dresy téměř padesátky sportovců jak ze Čtyřlístku, tak

hostujících týmů ze Speciální školy Železárenská z Ostravy-Mariánských Hor, Domova Santé z Haviřova a terapeutických dílen Prapos ze Slezské Ostravy.

Soutěžilo se v pěti povinných disciplínách, v nichž si sportovci vyzkoušeli svůj postřeh, přesnost, sílu paží i rychlost. Snažili se všichni a někteří byli dokonce sami překvapeni, co dokáží. Nakonec mohli zjistit, že je snazší zdolat třeba skok do dálky než potom vystoupat na stupně vítězů... Rozdalo se celkem 27 medailí nejúspěšnějším sportovcům jednotlivých družstev, jež byla sestavena podle věku a výkonnosti. Kolektivní trofeje si z letošního jubilejního ročníku Třebovické olympiády odvezly terapeutické dílny Prapos, druží byli Medvědi ze Stacionáře Třebovice a jako třetí se umístila Speciální škola Železárenská.

Olympionička Míša Tománková, klientka třebovického stacionáře, sponzorovala vítězné týmy věcnými cenami, plyšovými zvířaty. Toto krásné gesto udělalo všem obdarovaným přinejmenším stejnou radost jako získané medaile.

Nakonec jsme společně popřáli „Sportu zdar!“ a už se těšíme, až se opět rozhoří olympijský oheň jedenácté Třebovické olympiády.

NA LYSOU TAM I ZPĚT...

k vrcholu Lysé. Ukazatel na silnici oznamoval ještě 8.5 kilometrů, které nás dělily od cíle cesty. Postupně se nám otevíral krásný výhled do okolí a přálo nám i počasí, prozářené sluncem.

pěkných pár kilometrů. Na příště už budeme vědět, čeho se máme vyvarovat a jak ještě lépe zvládnout náročnou horskou túru...

Ve čtvrtek 21. dubna letošního roku jsme podnikli výlet z třebovického stacionáře na Lysou horu. Již pár týdnů před tímto termínem jsme si museli vyřídit různá povolení k vjezdu do Chráněné krajinné oblasti Beskydy autobusem, abychom mohli vyjet na vrchol a teprve pak zahájit náročný sestup do údolí. Výstup na Lysou horu by totiž pro naše klienty mohl být příliš náročný nebo přímo nemožný, a proto jsme raději zvolili variantu sestupu.

Ve čtvrtek ráno jsme si rozdali balíčky na cestu s jídlem a pitím, zkontrolovali batůžky s vybavením i do chladnějšího počasí a pak už jen čekali na autobus z Domova Barevný svět. Odjezd byl naplánován na devátou hodinu. Naši výpravu tvořila skupina 15 klientů v doprovodu pěti zaměstnanců. Již ve Frýdku-Místku nastal menší problém, protože ve směru na Český Těšín se vytvořila dopravní zácpa a tak jsme se museli vydat k Lysé směrem na Krásnou. V Papežově jsme si udělali krátkou přestávku a pak vyrazili směrem

Na vrchol jsme přijeli kolem půl jedenácté a zůstali jsme tady více než hodinu, abychom se potěšili vyhlídkou. Několikrát jsme se prošli kolem televizního vysílače a meteorologické stanice, vyfotili jsme se na zbytcích letošního sněhu, opalovali se na lavičkách, posvačili a pak se konečně vydali na cestu dolů.

Nejdříve nás čekala prudká sjezdovka, kde měla většina z nás mírné problémy se sestupem, ale pak už to šlo celkem hladce až k mohyle Ivančeně, i když někteří z nás volili o něco pomalejší tempo. U kamenné mohyly jsme si trochu odpočali a položili na toto památné místo kámen se znakem centra Čtyřlístek. Vyfotografovali jsme se a pokračovali dál v cestě. Čas nám utíkal velmi rychle a tak jsme místo původního cíle u restaurace Borová sestoupili k nejbližšímu parkovišti u hotelu Petr Bezruč. Tady už na nás čekal autobus a hned jak dorazili poslední opozdilci, vydali jsme se zpět do Ostravy.

Přestože jsme měli oproti původnímu plánu zpoždění, všichni jsme si přivezli spoustu krásných zážitků: užili jsme si nádherné počasí a našlapali

Text a foto: **Klienti a zaměstnanci Stacionáře Třebovice**

VÍTÁME MEZI NÁMI

V uplynulém čtvrtletí přibylo do našich řad celkem třináct nových zaměstnanců, mezi nimiž převažují pracovníci v sociálních službách. V Domově Barevný svět mezi ně patří paní **Anna Bezděková**, **Markéta Mecová**, **Hana Moravcová** a **Radana Znamenáčková**, v Domově na Liščině paní **Bc. Renata Čecháčková** a ve Stacionáři Třebovice paní **Gabriela Voznicová**. Kuchyň Domova na Liščině posílili dva kuchaři: paní **Mária Gulčíková** a pan **Hubert Změlík**. Jako nové účetní nastoupily v Domově Barevný svět v dubnu paní **Magdalena Škutová** a v květnu v Domově na Liščině paní **Dagmar Křupalová, DiS.** V Centru pracovní výchovy pracuje od letošního května jako nová uklízečka paní **Zdeňka Zapletalová**. Vítáme všechny nové kolegyně a kolegy a přejeme jim hodně pracovního elánu i tolik potřebného optimismu pro každý den!

Redakce

NOVÍ SENIOŘI...

Po třinácti letech působení ve Čtyřlístku v pozici vedoucího provozně technického útvaru se koncem května se Čtyřlístkem rozloučil pan ing. Svatopluk Lipina.

Vše nejlepší mu do dalších let na zaslouženém odpočinku popřáli vedoucí pracovníci jednotlivých zařízení Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava na květnové poradě vedení organizace.

V červnu jsme se také loučili s panem Františkem Tačem, technikem provozně technického útvaru naší organizace, který po čtrnácti letech práce ve Čtyřlístku rovněž odešel do důchodu.

Na snímku: Ing. Svatopluk Lipina

*Příjemný čas léta,
krásnou dovolenou,
mnoho šťastných cest,
plných
nových poznání,
Vám přeje
redakce časopisu*

ZRCADLO

Naši koně pomáhají postiženým dětem. Ale jak to bude dál?

*Když se řekne
hipoterapie, možná
Vás napadne, zda má
vůbec nějaký účinek
a smysl.
My už víme,
že rozhodně má!*

Hipoterapii se věnujeme čtrnáct let. Uplatňujeme ji u dětí i dospělých trpících následky dětské mozkové obrny nebo u klientů s kombinovaným postižením. S trpělivou pomocí našich koní napomáhá hipoterapie handicapovaným lidem ke zlepšení jejich zdravotního stavu, nebo alespoň ke zmírnění důsledků zdravotního postižení. **Pro některé naše klienty je jedinou terapií, kterou jsou schopni přijímat.**

Naše organizace, Čtyřlístek - centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, poskytuje pravidelně tuto péči více než čtyřem desítkám klientů. Nyní jsme se poprvé ocitli v situaci, kdy hrozí, že hipoterapii jako jednu ze součástí rehabilitační péče o klienty, budeme nuceni zrušit. Současná situace a zejména neúprosná kritéria zdravotních pojišťoven postihují i sociální služby a budoucnost naší hipoterapie je tím ohrožena. **Abychom její celoroční provoz zachránili, potřebovali bychom získat 750 000 Kč do konce září letošního roku.**

Proto se na Vás obracíme s naléhavou prosbou o finanční pomoc. Přispějte jakoukoliv částkou, budeme Vám za ni vděční.

Pokud byste rádi přispěli finančním darem na provoz hipoterapie, kontaktujte nás prosím na telefonních číslech **596 223 201, 596 223 205** nebo na e-mailové adrese: usprywikova@uspostrava.cz.

**Děkujeme za Vaši podporu.
Váš sponzorský dar pomůže ulehčit běžný
život lidem se zdravotním handicapem.**

